

தமிழ் இசையின் வளர்ச்சியும் இலண்டனில் செல் திசையும்

கலாநிதி இரத்தினம் நித்தியானந்தன்

பதிப்பு :

இரத்தினம் பணியகம்

RATNAM FOUNDATION
179, Norval Road, North Wembley
Middx, HAO 3SX UK.

கலாநிதியாரின் கவலை!

இலண்டன் மாநகரத்தில் வேதியல் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்த டாக்டர் இரத்தினம் நித்தியானந்தம் அவர்களை நான் பல்லாண்டுகளாக அறிவேன். தாயகத்தையும் தாயக மக்களையும் எப்போதும் நினைத்தபடி, இங்கிலாந்து நாட்டில் பணியாற்றிப் புகழ் பெற்றதோடு அன்றாடம் அந்தி வந்தால், தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை வளங்கருதியும் தமிழ்க்கலைப் பண்பாட்டின் பெருமிதம் போற்றும் வகையிலும் இசை வகுப்புகள் ஆடற் பள்ளிகள், கல்வி நிறுவனங்கள், முதியோர் இல்லங்கள் அமைத்தல் என்று டாக்டர் அவர்கள் ஆற்றும் பணிகள் அளவிடற்கியலாதவை. யானை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே என்ற பழமொழிக்கேற்ப இசை விழா வரும் முன்னே இரத்தின நித்தியானந்தம் வருவார் பின்னே என்று பலரிடம் சொல்லி நான் மகிழ்வதுண்டு. தமிழகத்தில் தமிழராய்ப் பிறந்தும், தமிழ் பாடும் பாங்கிழந்து, அயல் மொழிக்கு ஆளாகி அப்பாடலையே பொருள் தெரியாது தொடர்ந்து பாடும் அவலநிலை தமிழகத்தில் நிலவுவதைக் கண்டு திரு. நித்தியானந்தம் அவர்கள் நெஞ்சம் குமுறுகிறார். பல்வேறு இனத்தவர்கள் பல்கி வாழும் தமிழகத்தில், வந்தாரை வாழ வைக்கும் மனத்தோடு அதே நிலையில் இருந்தாரைத் தாழ்வித்து மகிழும் அவலப் போக்கும் தமிழகத்தில் உண்டு. இந்நோய் ஈழத்தமிழர்களிடத்திலும் இலண்டன் இசையரங்குகளிலும் எவ்வாறு தொற்றியுள்ளது அறியாது வருந்துகிறோம். சிறிய ஏடாக இருந்தாலும் சிந்தனையைத் தூண்டுகிற வகையில் இந்நூல் தமிழிசை வரலாறாகத் திகழ்கிறது. அயர்வில்லாத பணியாற்றி இங்கிலாந்து நாட்டின் தமிழ்த் திலகமாக ஒளிரும் டாக்டர் இரத்தினம் நித்தியானந்தம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கலாநிதியவர்களின் கருத்துக்கள் அனைவர் உள்ளத்திலும் பதியுமாக!

(என். நடராசன்)

முன்னாள் ஆலையேந்தர்
பெரு பருதி எண் 82,
அண்ணாநகல் கிழக்கு,
சென்னை - 600 102.
தொலைபேசி: 626 9950, 626 3868

E-mail: avvaithamizh@hotmail.com

Former Vice Chancellor
J Block No. 82
Anna Nagar East,
Chennai - 600 102
Phone: 626 9950, 626 3868

தமிழ் இசையின் வளர்ச்சியும் இலண்டனில் செல் திசையும்

கலாநிதி இரத்தினம் நித்தியானந்தன் வேதியல் துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். சன்ரைஸ் வானொலியின் தமிழ்ப் பகுதியின் இயக்குநராகவும், இலண்டன் தமிழ் நிலையப் பாடசாலையின் அதிபராகவும் பணிசெய்கின்றார். “இரத்தினம் பணியகம்” என்ற பெயரில் தமிழ்நூல்களைப் பதிப்பித்து, வெளியிட்டு வருகின்றார்.

பிரித்தானியர்கள் ஒருகாலத்தில் சூரியனே அஸ்தமிக்காத பேரரசை உடையவர்கள் எனப்பெயர் பெற்றவர்கள். இவர்களது தலைநகரம் லண்டன். தேம்ஸ் நதி வளைந்து வளைந்து இந்த நகரத்தின் அழகை மேம்படுத்துகின்றது. 1960 ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து இலங்கைத் தமிழர்களும் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களும் சிறிது சிறிதாக அங்கே வரத்தொடங்கினர். இலங்கையில் 83ஆம் ஆண்டு நடந்த இனக்கலவரத்தின் விளைவாக இன்று லண்டனில் 200,000 தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர் என்று கருதப்படுகின்றது. தமிழர்களின் வரவால் நாளுக்கு நாள் நிறுவனங்கள், கோவில்கள், கடைகள், இதழ்கள் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன.

மார்கழி மாதத்தில் சென்னை மாநகரை அலங்கரிப்பது இசை விழாக்கள். அதேபோல புரட்டாசி, ஐப்பசி மாதங்களில் இலண்டன் மாநகரை அலங்கரிப்பது இசை நடன அரங்கேற்றங்கள். சனி, ஞாயிறு நாள்களில் லோகன் மண்டபம், பெக் தியேட்டர், FAIRFIELDS மண்டபம், WINSTON CHURCHIL மண்டபங்களில் தமிழர் கூட்டங்கள் நிறம்பி வழிவதை இப்போதும் காணலாம்.

இடமில்லாத காரணத்தால் திரும்பிப்போகும் இசையார்வலர்கள் கூட்டமுமுண்டு. சென்னையில் நடக்கும் இசை விழாக்கள் மார்சுமுகி முடிய ஓய்வது போல, ஐப்பசிமாத முடிவில் இலண்டன் இசை நடன அரங்கேற்றங்கள் சிறிது ஓய்ந்து காணப்படும்.

இந்த அரங்கேற்றங்களில் தமிழ்க்கலை பண்பாட்டு மரபுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம், அரங்கேற்ற மேடை, மண்டபம், விதம் விதமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். நுழை வாயிலில் வண்ண வண்ணப் படங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட அரங்கேற்ற மலர் அளிக்கப்படும். மலரைப் பிரித்து அன்றைய அரங்கேற்றத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சி நிரலைக் கவனித்தால், நடன அரங்கேற்றமாயிருந்தால் கூடுதலான இசை உருப்படிகள் தமிழில் அமைந்திருக்கும். இசை (வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல், மிருதங்கம்) அரங்கேற்றமாக இருந்தால் தெலுங்கும் கன்னடமும், சமஸ்கிருதமும் அரசாட்சி செய்யும். அங்குமிங்குமாக சில தமிழ் உருப்படிகள் சேர்த்திருப்பார்கள். தமிழிசைக்கு ஏன் இந்த அவல நிலை? தமிழனுக்கு ஏன் இந்த வெளிநாட்டு மோகம் என்று எண்ணத் தோன்றும்!

மறைந்த தமிழ் நாட்டு அறிஞர் சர் ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் அன்று சொன்ன வார்த்தைகள் இன்றும் பொருந்தும். அவர் தமிழ்நாட்டுத் தமிழனைப் பார்த்து அன்று சொன்னார் “தமிழனுக்கு தேசியம் என்றால் ஆங்கிலம், வழிபாடு என்றால் வடமொழி, இசை என்றால் தெலுங்கு, அடுக்களையிற் கூட புரியாத மொழி தான் ஆட்சி செலுத்துகிறது. இந்த நிலையில் தமிழன் எங்கே? தமிழ் எங்கே?” என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்.

“தன்னுடைய தாய் மொழியிலே இசைக்காமல் வேறு ஒரு மொழியில் இசையை அனுப்பிப்பது மனைவியினிடத்திலே

வக்கீல் வைத்துப் பேசுவதற்கு ஈடாகும்” என்று வங்கத்துச் சிங்கக் கவிஞர் தாகூர் மிக அழகாகச் சொன்னார். இதனால்தான், தான் எழுதிய கீதாஞ்சலியை வந்த மொழியிலேயே எழுதினார். வங்கத்தில் வாழும் வங்காளிகள் தம் தாய் மொழியில் படிப்பதனால் அந்தக் கருத்துக்களை இலகுவாக உணரமுடியும் என்று அவர் கருதிய காரணத்தினால் அந்த நாட்டு மொழியிலேயே உலகப் புகழ்பெற்ற அருமையான காவியத்தை வடித்துத் தந்தார். தியாகராஜ சுவாமிகள் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த போதிலும் கீர்த்தனைகள் அத்தனையையும் தனது தாய்மொழியாகிய தெலுங்கில்தான் இயற்றினார். இதில் இருந்து தாய்மொழிக்கு அவர் கொடுத்த மரியாதையை நாம் உணரமுடிகின்றது.

தமிழிசையின் பொற்காலம்.

சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சிந்து வெளி நாகரித்தை சித்தரிப்பதும், கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளதுமான பல முத்திரைகளில் தமிழ் நாட்டு இசைக் கருவிகளாகிய யாழும், குழலும் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டுக் கோயில் நாட்டிய மங்கை போன்ற ஒரு நடன மாதின் சிலையும், மதருகுபோன்ற ஆடவரின் சிலையும் கூட கிடைத்துள்ளன. அத்தகைய உயர்தர இசையும், நடனமும் வளர்ச்சியுற்ற தொரு நிலை அங்கு சித்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அதைப்போலக் குறைந்தது மூன்று மடங்கு காலத்திற்கு முன்பே அவை தோன்றி நாளடைவில் வளர்ச்சியுற்றிருக்கவேண்டும் என்று திரு. பாஷ்யம், திரு. யோன் மாஸல் போன்ற அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

சங்ககாலத்தில் தோன்றிய பரிபாடலுக்கு அடுத்த நிலையில், சிலப்பதிகாரம் இசைக்கு முதன்மை தருகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்ச்சியர் குரவை, வேட்டுவ வரி, குன்றக்குரவை முதலான எத்தனையோ இசைப் பாடல்களின் தொகுப்பு உள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் சப்தஸ்வரங்களை குரல், துத்தம், கைக்கிளை,

உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்று குறிக்கின்றது. கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இந்திய உபகண்டம் முழுவதும் ஒரே இசைமுறைதான் நிலவிவந்ததென்றும் அது தமிழ் நாட்டு இசைமுறையே என்றும், அது தான் இன்று தென் இந்தியாவிலே கர்நாடக இசை என்று புதுப்பெயரில் வழங்கிவரும் இசை முறை என்றும் இசை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். பிற நாடுகளின் வரலாற்றில் 1,200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எந்த விதமான சாஸ்திரீய சங்கீதமும் இருந்தது என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை.

இருண்ட காலம்

கி.பி. 300 முதல் 600 ஆம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள காலப் பகுதி தமிழிசையின் இருண்ட காலம் என்று சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழரோடு தொடர்பில்லாத அயலவராகிய களப்பிரர் என்னும் கூட்டத்தார் தமிழக ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டவுடன், தமிழரது தெய்வக் கொள்கையினையும், இசை நாடகம் முதலிய கலைச்செல்வங்களையும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு நிலைகளமாயிருந்த மதுரைச் தமிழ் சங்கத்தினையும் அழித்தனர் என்று கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் இந்த இருண்டகாலம் என்றழைக்கப்படும் காலத்தில் பௌத்தம், சமணம் ஆகிய சமயங்கள் தமிழ் நாட்டில் தலையெடுக்கத்தொடங்கின. இக்கால வரையறையில் தமிழ், சைவம் இரண்டுமே புறக்கணிக்கப்பட்டுப் பிறசமயக் கொள்கைகள் துளிர்ந்தெழுந்தன. இக்காலகட்டத்தில் நாயன்மார்கள் தம் அருமையான இசைமூலமே தமிழையும் சமயத்தையும் வளர்த்தனர் என்ற அரிய உண்மையை நாம் என்றுமே மறக்கலாகாது. இவ்வரிய காலத்தின் பின்பு அறம் வளர்த்த தமிழ் மூவர் மூலம்தான் இசை பரவியது என்பது தமிழ் இசையின் பாரம் பரியத்தையும் கூறுகின்றது.

மீண்டும் தமிழிசையின் பொற்காலம்

சிலப்பதிகாரத்திற்கும் பல்லவர்காலத்திற்கும் இடைப்பட்டக் காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் முதன் முதலாகத் தோன்றிய இயலிசைப் புலவர் காரைக்கால் அம்மையார் ஆகும். இவரது காலத்தைச் சில ஆய்வாளர்கள் 3ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் சிலர் 5ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் இவரது காலத்தில் அதாவது காரைக்கால் அம்மையாரது திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் என்ற நூல் முதன் முதலில் பண்ணோடு வகுக்கப்பட்டதற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றது.

இசையைக் கேட்பது தவறு, இசையைப் பாடுவது தவறு, என்ற காலத்தில் தமிழிசையால் இறைவனைப் பாடி, இசையைத், தமிழ் நாட்டில் நிலைநிறுத்திய பெருமையும், தமிழிசையைக் காப்பாற்றிய பெருமையும் திருஞானசம்பந்தரையே சாரும். அவருடைய 4147 திருப்பாடல்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. தமது தேவாரப் பாடல்களின் வலிமையால் நாட்டு மக்களின் துன்பத்தையும் துயரத்தையும் நாயன்மார்கள் துடைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனர் அருளிய, இனிய தமிழிசைப்பாடல்கள் 3066 ஆகும். “சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன். தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்று பாடலைத் திருச்செவி மடுத்த சிவபெருமான் திருநாவுக்கரசருக்கு இருந்த சூலை நோய் போக்குவதற்குச் செய்த அற்புதச் செயலையும் நாம் அறிவோம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய 1026 திருமுறைப் பாடல்களும் தமிழிசைப் பாடல்களாகும். அவரைச் சிவபெருமான் “நீ தமிழிசையால் நம்மைப் பாடுவாயாக!” என்று கூறியது தமிழிசைக்குக் கிடைத்த பெருமையாகும். மாணிக்கவாசகர் அருளிய 656

திருவாசகப் பாடல்கள் அனைத்தும் தேனென இனிக்கும் இசைப் பாடல்கள் . இத் தமிழிசைப் பாடல்களைத், தில்லைக் கூத்தன் தன் திருக்கரத்தினாலே ஏட்டில் எழுதிக் கொண்டான் என்பது வரலாறு. திருவாசகமாம் தமிழிசைப் பாடல்கள், ஊமைப் பெண்ணையும் பேச வைத்தது.

மீண்டும் தமிழிசையின் தேக்கம்.

தஞ்சையில் கி.பி. 17ஆம் 18ஆம் - நூற்றாண்டில் அரசு புரிந்த நாயக்க மன்னரும் மகாராட்டிரரும் இசைவல்லோரை ஆதரித்து இசைக்கலையை வளர்த்தார்கள். இவர்கள் தமிழரல்லாததினால் தமிழ் மொழி வாயிலாக இசைக் கலையை வளர்க்கும் பழைய மரபினைக் கைவிட்டனர். இவர்கள் காலகட்டத்தில் தமிழிசை வளர்ச்சி குன்றி மறையும் அவலநிலையும், தெலுங்கு சமஸ்கிருத மொழிக்கு முக்கியஸ்தானம் அளிக்கப்படும். நிலையும் வந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் வேங்கடமகி என்பவர் தனது இசை ஆராய்வில் அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த இராகங்களுடன் மேலும் சில இராகங்களை சேர்த்து கடபஜாதி சங்கிதை என்னும் தற்போதைய 72 இராக அட்டவணைக்கு ஈடான ஒரு இராக அட்டவணையைத் தயாரித்தார்.

இக்காலகட்டத்திலிருந்து ராகங்கள் மேலும் சேர்க்கப்பட்ட புதிய 72 மேளகர்த்தா அட்டவணை கோவிந்த தீட்சிதரினால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. இக் காலகட்டத்தின் முன்பே சங்கீத பிதாமகர் என அழைக்கப்படும் புரந்தரதாசரும், அவர் வழியில் இசை மும்மூர்த்திகள் எனப்படும் தியாகராஜசுவாமிகள், சியாம சாஸ்திரிகள், முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர் என்போர் பக்திமார்க்க அடிப்படையில் பல்லாயிரக்கணக்கான கீர்த்தனைகளை இயற்றினர். கீர்த்தனைகளின் அழகு, மொழிகளின் கையாளுகை, இராக தாள அமைப்பு என்பவை மக்களை

உடனடியாக கவர்ந்தன. தமிழ்ப்பண் இசையின், இராக வகுப்புக்களில் ஊறியிருந்த மக்களுக்கு இப்புதிய பாணியும், மெருகும் கொண்ட உருப்படிகள் ஒரு கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தின என்பது தவிர்க்க முடியாத உண்மைதான்.

15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெருங்கவிஞர் அருளாளர் அருணகிரி நாதர் ஆவர். அருணகிரியார் தமிழ்க் கடவுள் என்று போற்றப் பெறுகின்ற முருகப்பெருமானை வணங்கி அருளோடு இயற்றிய திருப்புகழ், கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அநுபூதி இன்றும் இசையரங்குகளில் ஏற்றம் பெற்று விளங்குகின்றன. அத்துடன் தனது திருப்புகழ்களில் புதிய இராக தாள முறைகளைக் கையாண்டு இசை உலகில் ஒரு சகாப்தத்தையே அருணகிரிநாதர் உருவாக்கினார். இவர் கையாண்ட தாள வகுப்புகள், அதன் சிக்கல் நிறைந்த சந்த வகுப்புகள் யாவும் இசை உலகின் வரப்பிரசாதங்கள் என்றால் மிகையாகாது.

இசைத்தமிழிலக்கியப் பதங்களும், கீர்த்தனைகளும் பாடிய முத்துத்தாண்டவர், இராமநாடக கீர்த்தனை பாடிய அருணாசலக்கவிராயர், நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை பாடிய கோபால கிருஷ்ணபாரதியார், சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனை பாடிய வேதநாயகம்பிள்ளை, தமிழ் மணமும் அருள்மணமும் கமழக் கீர்த்தனைகளும் நாமாவளிகளும் பாடிய வடலூர் இராமலிங்க அடிகள், மாரிமுத்தாபிள்ளை, முத்துசாமிக்கவிராயர், காவடிச் சிந்து பாடிய அண்ணாமலை ரெட்டியார் முதலியோர் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இசைத்தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடி இசை வளர்த்த பெரியோராவார்.

தேசியகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார், பாவேந்தர் பாரதிதாசன், நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை, தேசியகவிநாயகம்பிள்ளை, பாபநாசம் சிவன் சுத்தானந்த பாரதியார், பெரியசாமிதூரன், யாழ்ப்பாணம் வீரமணியார், சோம சுந்தரப்புவர்

இவர்கள் யாவரும் தமிழிசைப் பாடல்கள் பல பாடித் தமிழிசையை வளர்த்த இக்காலக் கவிஞர்கள் ஆவார்கள். இவ்வளவு தமிழிசைப் பாடல் இருந்தும் இன்றும், தமிழ் இசைக்குத் தகுந்தல்ல, தெலுங்கு, வடமொழிகளிலுள்ள நயம் தமிழுக்கு வராது, இசைக்கு மொழி வேறு பாடில்லை, பாட்டு அருளால் வரும், பொருளால் வராது, என்ற வாதங்களை இன்றும் ஈழத்துக் கலைஞர்கள் எழுப்பிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்கும் போது மிகவும் கவலைக் கிடமாகவுள்ளது. ஒரு மொழியை நாம் நன்கு அறிந்து பேசும்போது அதன் உணர்வே வேறு. அப்படியே, இசையின் பொருள் உணர்ந்து, இசைக்கும் இசையின் மெருகு மிகவும் தனித்தன்மையானது.

ஒரு கச்சேரியின் தரம், பாடல்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் தன்மையை ஒட்டியே அமைகின்றது. இவ்வகையில் ஒரு கச்சேரியில் மும்மூர்த்திகளது பாடல்கள், புரந்தரதாசர், அன்னமாச்சாரியார் என்போரது நாமாவளிகளோடு அவற்றிற்கு எவ்விதத்திலும் குறைவில்லா மேன்மையோடு விளங்கும் தமிழக மும்மூர்த்திகள் எனப் பெயர் பெற்ற முத்துத்தாண்டவர், அருணாசலக்கவிராயர், கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரது அரிய பாடல்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவர்களது பாடல்களின் கவிநயம், சந்த அமைப்பு, ராக முறை என்பவை கர்நாடக இசை மும்மூர்த்திகளின் கிருதிகளுக்கு எவ்விதத்திலும் சோடை போனவை அல்ல.

இவை மட்டுமின்றி எங்கள் சமயகுரவரது தேவார திருவாசகங்களும், அருணகிரிநாதரது திருப்புகழ் என்பவை கட்டாயமாக இசைக் கச்சேரிகளில் சேர்க்கப்படவேண்டியவை. ஏனெனில் அவைதான் தற்கால கிருதிகளுக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய தோத்திரப்பாடல்கள் என்ற உண்மை எவராலும் மறுக்கப்பட முடியாத ஒன்று. இவற்றுடன் நீதிபதி மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பெரும்பான்

மையான பாடல்கள், சமரசக் கீர்த்தனை என்ற பெயரில் மத பாகுபாடின்றி இயற்றப்பட்ட இசைக்களஞ்சியங்களாகும். இவ்விதமாக இனிய பாடல் தொகுதிகள் எமது மொழியில் இருக்கும் போது அவற்றை விட்டு மாற்று மொழியில் இயற்றப்பட்டவற்றையே பாடுவதும், இசைக் கருவிகளில் வாசிப்பதும் பெரும் மனவருத்தத்தை உருவாக்குகின்றது.

ஈழத்தமிழர் அமர்ந்திருக்கும் அவையில் தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு உரிய இடங்கொடுக்காமல், சில்லரையாகவோ அல்லது துக்கடாவாகவோ பாடுவது அவர்களின் அடிமைத்தனத்தை எடுத்துக்காட்டும். என்று எமது அடிமைத்தனமோகம் எம்மை விட்டுப்போ கின்றதோ அன்று தான் எமது சமுதாயம் ஓர் இன விடுதலையை நேக்கிப்போகும் சமுதாயமாக மாறும் என்ற கருத்தினை முன் வைத்து புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதையுடன் இக்கட்டுரையை முடிக்க விரும்புகின்றேன்.

“செந்தமிழில் இசைப்பாடல்
இல்லையெனச் செப்புகின்றீர்
மானமின்றிப்
பைந் தமிழில் இசையின்றேல்
பாழ்ங் கிணற்றில் வீழ்ந்துயிரை
மாய்த்தலன்றி
எம் தமிழில் இசையில்லை
எம் தாய்க்கே உடையில்லை
என்பதுண்டோ?”

இசைவாணர்களும், இசையார்வலர்களும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டி இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

நன்றி

இக் கட்டுரையைப் படித்து சில திருத்தங்கள் செய்து உதவிய
திருமதி பொன்னையா ஜெயஅழகி அருணகிரிநாதன்
அவர்களுக்கு எனது நன்றி

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD